

O W A R T O S C I
I D E A Ł U W Y C H O W A W C Z E G O "C H O W A N N Y".

W nakreślonym idealu człowieka rzeczywistego odczuwa się brak konkretych treści poznania i działania.

Dla jaźni poznającej i tlojącej wysuwa Trentowski jako przedmiot, prawdę, piękność i cnotę, a dla jaźni działającej dodaje jeszcze dobro, łączące w sobie pożytek ze szlachetnością. Nie wykracza jednak poza formalną analizę pojęć.

W zasadach wychowawczych również nie ma tej treści. Zawierają ją dopiero środki wychowania, ale jest to treść czerpana z praktyki dnia powszedniego; skazy jako ilustracja celowego oddziaływanie wychowawczego według nakreślonych zasad i nie na bezpośredniego związku z ideałem wychowawczym. Można z niej najwyżej wynioskować o jakich warunkach życia społecznego myślał Trentowski i dla jakiego środowiska aktualnie wysuwał swój ideał człowieka rzeczywistego.

Brak treści które by dokładniej określiły ideał wychowawczy Chownego, wiąże się z całą koncepcją tego ideału.

Ujmując w całości ideał wychowawczy Chownego, łatwo zauważyc że rozwijanie w wychowanku realnej wszystkości, umysłowej jedności, i rzeczywistej całości - mieści się w jednej ogólnej tezie wysuwającej konieczność wszechstronnego rozwoju wszystkich sił poznawczych człowieka. Tezę tę wyprowadza Trentowski w Chownie z całej swojej filozofii, wykazując że człowiek jest bóstwem in potentia i najwyższym jego przeznaczeniem jest zamienić to bóstwo w in actu, rozwijając wszechstronne wszystkie władze ciała, duszy i jaźni. Tezę tą przeplata Trentowski swój program kształcenia wszystkości, jedności i całości, a formułuje ją już we wstępie do Chownego w postaci kategorycznego żądania: